

[Axel Ivan Pedersen.]

ikke altid retfærdighed i afgørelserne, synes at svække den enkeltes dømmekraft.

Fra unionens side mener vi, at de faste promilleregler vil skabe større klarhed gennem en betydningsfuld simplificering af problemerne, idet faste promilleregler vil lette ikke-afholdende motorførere i deres egen bedømmelse, fordi de kender risikoen; det er også det, overlæge Andresen, Gentofte, og færdselschef Groes-Petersen har gjort opmærksom på. Promillereglernes præventive virkning kan blive overordentlig værdifuld; det, man skal nå hen til, er nemlig forebyggende foranstaltninger, der er mere værd end helbredelse. Man må nemlig kunne komme dertil, at det står klart for hver enkelt aktiv motorfører, at det at nyde spiritus i umiddelbar forbindelse med kørsel i sig selv føles som en strafbar handling, hvorved den enkeltes personlige ansvar vil blive understreget.

Fra Trafik Unionens side er vi da også tilfredse med, at den højtærede justitsminister har givet udtryk for, at han ved sin endelige stillingtagen til dette spørgsmål vil afvente resultaterne af visse yderligere undersøgelser.

Det er en almindelig opfattelse i befolkningen, at alkohol og trafik er fjender, men desværre er der mange, som tror, at man som motorfører kan tillade sig bare en lille smule fraternisering med denne fjende. Det går imidlertid ikke, og det er det, vi fra Dansk Union for alkoholfri Trafik søger at overbevise alle om. Det står os klart, at det ingenlunde er nogen let opgave, men ethvert lille fremskridt vil være en gevinst, også på det økonomiske område. Det kunne sagt i denne forbindelse være interessant at se, hvor meget spiritusulykker i trafikken koster det danske samfund på forsikringsvæsenets, hospitalsvæsenets og socialvæsenets områder. Vor primære opgave er at skabe en bedre færdselskultur og større trafikikkerhed, og vi mener, spiritusnydelse gør mennesker uegnede som motorførere i færdslen — den tænder det røde faresignal, det grønne lys derimod for dem, som er absolut nøgterne.

Men når vi nu taler om motorførere, er der grund til at pege på, at de, som kører knallert, ikke henhører under denne kategori i færdselslovens forstand; det er åben-

bart en mangel, fordi det betyder, at forbudelse af kørekort til bil eller motorcykel ikke har nogen indflydelse på retten til at køre knallert. Jeg forstår derfor udmærket landsdommer Hoff, Viborg, når han som dommer kan udtale sit mishag med denne ordning og tillige forargelse over, at dømte spritbilister umiddelbart i forbindelse med modtagelse af en dom for spritkørsel kan slå sig for brystet med en bemærkning om allerede at have købt en knallert. Der ligger heri noget af en antastelse af retfærdigheden og gøren nar af vor retspraksis.

Jeg håber, den højtærede justitsminister vil se lidt på dette spørgsmål og de her nævnte problemer i øvrigt. Det er jo således, at spørgsmålet om alkoholens rolle i trafikken er betydelig større, end tallene viser, og jeg skal herom henvise til, at statistisk departement gør opmærksom på, at dets oplysninger og fordelingen af antallet af uheld med personskader i årsagsgrupperne er foretaget på et skøn over, hvilken af de forskellige årsager der efter det oplyste må anses for hovedårsag, og at i tilfælde, hvor forskellige faktorer har været medvirkende til uheldet, er disse rubriceret under den årsag, der skønnes at være den mest dominerende, medens oplysninger om de øvrige faktorer ikke er medtaget. Da man som bekendt ikke bliver spirituspåvirket af f. eks. at køre med for stor hastighed, medens det er muligt, at man kører med for stor hastighed, fordi man er påvirket, vil man forstå, at det er en meget vanskelig opgave for politiet at foretage en rubricering i årsagsgrupper, hvilket statistisk departement bygger på. Skønnets rigtighed vil derfor i utallige tilfælde kunne drages i tvivl; i de tilfælde derimod, hvor spirituspåvirkning er angivet som årsag, er der ingen grund til tvivl — det beror nemlig ikke på et skøn, men på grundige undersøgelser.

Derfor må det desværre også slås fast, at alkoholen spiller en langt større rolle i trafikken, end nogen af os aner.

Thorkil Kristensen: Finanslovdebatten har i år været stærkt præget af de usædvanlige økonomiske forhold, hvorunder vi lever i øjeblikket; man kunne sige de usædvanlige og de til dels paradoksale forhold, for vi har jo den paradoksale stilling i øjeblikket,